

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή Α' Λουκά – Β' Κορ. 6,16-7,1 (27/9/2015)

Ο μολυσμός του σώματος και της ψυχής

Ο Απόστολος Παύλος, αγαπητοί μου αδελφοί, στο σημερινό Αποστολικό ανάγνωσμα, καθιστά σαφές το ασυμβίβαστο ανάμεσα στην αυθεντική Χριστιανική ζωή και στην υποδούλωση στην κοσμική αντίληψη και νοοτροπία. Πρόκειται για πειρασμό στον οποίο υποκύπτουν πολλοί Χριστιανοί στην εποχή μας, που προσπαθούν να ισορροπήσουν σε δύο βάρκες, κινδυνεύοντας να καταποντιστούν. Ήδη, λίγους στίχους πριν, ο Παύλος επισημαίνει στους Κορινθίους ότι πρέπει ν' αποφεύγουν τον σύνδεσμο με τους απίστευτους, καθότι δεν έχει σχέση η δικαιοσύνη με την ανομία· δεν επικοινωνούν το φως με το σκοτάδι· δε συμφωνούν ο Χριστός με τον διάβολο· δεν έχει τίποτα κοινό ο πιστός με τον άπιστο· δε μπορεί να λατρεύονται τα είδωλα μέσα στο ναό του Θεού και οι Χριστιανοί είμαστε ναός του Θεού, γι' αυτό οφείλουμε να αποφεύγουμε την κοινωνία με τους φορείς της απιστίας, με την ακαθαρσία, προκειμένου να συνεχίσουμε να είμαστε παιδιά και λαός του Θεού. Ο Παύλος καταλήγει προτρέποντας να καθαρίζουμε τους εαυτούς μας από κάθε μολυσμό σαρκός και πνεύματος και να επιδιώκουμε τον αγιασμό, με φόβο Θεού.

Απ' όλα τα παραπάνω, που συνιστούν παρακαταθήκες πνευματικής ζωής για όλους μας, επιλέγουμε να σταθούμε στην τελευταία Αποστολική επισήμανση, για την ανάγκη καθαρισμού από τα στοιχεία που μολύνουν την σάρκα και την ψυχή μας και αμαυρώνουν την εικόνα του Θεού μέσα μας. Ο μολυσμός του σώματος προέρχεται, κατά τον ιερό Χρυσόστομο, από την πορνεία, τη μοιχεία και κάθε ασέλγεια¹. Πρόκειται για τα σαρκικά πάθη και αμαρτήματα, τα οποία στηλιτεύονται σαφέστατα στη διδασκαλία του Κυρίου και των Αποστόλων, καθώς λερώνουν και κακοποιούν το ανθρώπινο σώμα, το οποίο ο Χριστός αγίασε με την ενανθρώπησή Του και κατέστησε ναό του Αγίου Πνεύματος. Η διδασκαλία αυτή της Εκκλησίας, βέβαια, αντιμετωπίζεται από το πνεύμα του κόσμου, σήμερα, με ειρωνικό και ενίοτε, χλευαστικό τρόπο. Στη λογική του «όλα επιτρέπονται» και «ο άνθρωπος είναι κύριος του σώματός του, άρα μπορεί να το χρησιμοποιεί όπως θέλει», θυσιάζονται η ιερότητα και η καθαρότητα του σώματος, ενώ η αγνότητα και εγκράτεια των παθών θεωρούνται στοιχεία αναχρονιστικά και οπισθοδρομικά. Η Εκκλησία μας, όμως, επιμένει στην κατά Χριστόν φροντίδα του σώματός μας, προτρέπει στον αγώνα της εγκρατείας, ακριβώς επειδή αγαπά τον άνθρωπο, τιμά το σώμα του και πιστεύει πως η κατά Θεόν χρήση του μπορεί να γίνει εργαλείο ζωής και σωτηρίας. Μέσα από την εμπειρία των Αγίων Της, επίσης, προτείνει τρόπους πνευματικούς, με τους οποίους μπορούν να

αποκρουστούν οι σαρκικοί λογισμοί και ν' αποφευχθεί ο μολυσμός της σαρκός: «εκείνος που θέλει να νικήσει το δαίμονα της πορνείας με τη γαστριμαργία και το χορτασμό, είναι όμοιος με εκείνον που οβήνει την πυρκαγιά με το λάδι. Εκείνος που προσπάθησε να σταματήσει τούτο τον πόλεμο μόνο με την εγκράτεια, είναι όμοιος με εκείνον που, κολυμπώντας με το ένα χέρι, αγωνίζεται να βγει απ' το πέλαγος. Να συζεύξεις με τη εγκράτεια την ταπείνωση, διότι χωρίς τη δεύτερη, η πρώτη αποδεικνύεται ανωφελής»ⁱⁱ.

Ο μολυσμός του πνεύματος, για τον οποίο ομιλεί ο Παύλος, κατά τον ιερό Χρυσόστομο, είναι «οι ακάθαρτες σκέψεις, όπως τα αισχρά βλέμματα, η μνησικακία, ο δόλος και όλα τα παρόμοια»ⁱⁱⁱ. Όλα αυτά συνιστούν την ανθρώπινη κακία, που νοθεύει την πνοή του Θεού μέσα μας και καταστρέφει την ψυχική μας ειρήνη και ηρεμία. Όμως, «αν οι λογισμοί μας είναι αγαθοί, ειρηνικοί και ήσυχoi, στραμμένοι ολότελα προς το αγαθό, τότε επηρεάζουμε τον εαυτό μας και ακτινοβολούμε ειρήνη τριγύρω μας, στην οικογένειά μας, παντού. Αυτό αληθεύει όχι μόνο εδώ στη γη, αλλά και σ' ολόκληρο το σύμπαν. Όταν κοπιάζουμε στον αγρό του Κυρίου, δημιουργούμε αρμονία. Η Θεία αρμονία, η ειρήνη και η ησυχία απλώνονται παντού. Όταν, όμως, καλλιεργούμε αρνητικούς λογισμούς, το κακό είναι μεγάλο. Όταν υπάρχει κακό μέσα μας, το ακτινοβολούμε στην οικογένειά μας και όπου αλλού πηγαίνουμε. Βλέπετε, λοιπόν, ότι μπορούμε να είμαστε πολύ καλοί ή πολύ κακοί. Αν έτσι έχουν τα πράγματα, είναι σίγουρα καλύτερο να επιλέγουμε το καλό! Οι καταστροφικοί λογισμοί καταστρέφουν την εσωτερική ηρεμία και πλέον, δεν έχουμε μέσα μας ειρήνη»^{iv}.

Ο αγώνας για τον διαρκή καθαρισμό μας από κάθε μολυσμό σαρκός και πνεύματος, στον οποίο μας προτρέπει ο Απόστολος Παύλος, δεν είναι εύκολη υπόθεση. Είναι μία διαδικασία σκληρής εσωτερικής αναμέτρησης, η οποία στις μέρες μας γίνεται ακόμα δυσκολότερη, καθώς οι αφορμές του μολυσμού αυξάνονται και πληθύνονται με γεωμετρική ακρίβεια. Σ' αυτό τον αγώνα, αγαπητοί μου, επιτυγχάνονται νίκες, προκύπτουν και ήττες. Όπως, όμως, συμβαίνει και στους αθλητικούς στίβους, οι ήττες και οι πτώσεις δεν πρέπει να μας απογοητεύουν, αλλά να μας κάνουν πιο δυνατούς και εδραίους στην απόφασή μας να εργαζόμαστε για τον προσωπικό μας αγιασμό, που είναι και το τελικό έπαθλο της αγάπης του Θεού σ' εκείνους που αγωνίζονται στο πνευματικό στάδιο αυτής της ζωής. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

ⁱ Ε.Π.Ε. 19,370

ⁱⁱ Όσιος Ιωάννης ο Σιναΐτης, «Κλίμαξ», σελ. 202

ⁱⁱⁱ ό.π.

^{iv} Γέρων Θαυδάσιος της Βιτόβνιτσα, «Οι λογισμοί καθορίζουν τη ζωή μας», σελ. 69-70